

Karjalatar.

N:o 91.

Joensuussa Perjantaina 15 p:nä Marraskuuta.

1889.

Joko-aika: Lehti jaetaan jokaisena arki tiistaina ja
Perjantaina kello 11 päivällä kirjapainossa ja A. Schlüterin
kirjakaupassa; samoina paikoissa myöskin myös offitijista nu-
meroita 10 penniin kapp le ja vastaanotetaan tilauksia. — Ti-
lauksinta Joensuussa: Koko vuodelta 4 m., puolelta vuodelta
2 m., neljänneks vuodelta 1 m.

Vastaava toimittaja:

A. Ryynänen.

Ilmoituksia vastaanotetaan kirjapainossa maanantaina ja
torstaina ainoastaan kello 12:stä päivällä, 15 p. maasta ensi- ja
10 p. 4:nelle sivulle hienolta riviltä eli sitä vastaavasta alalta.
— Vaihdoilmoituksia taifin maamme suomen- ja ruotsin-kieli-
siin sanomalehtiin pantaviksi vastaanotetaan kirjapainossa, vaan
ei alle 40 pennin pienintäkään ilmoitusta.

Kirkollisia ilmoituksia.

24 sunnuntaina kolminaisuudesta
saarnaa pastori Laamanen.

Päivälista.

Joka arkipäivä avoinna:

Yhdyspankin konttori kello 11—1 e. pp.
Suomenpankin konttori kello 10:stä e. pp.
kello 2:teen j. pp.
Pohjoismaiden Osakepankin konttori kello
1/2 12—1 päivällä.
Kaupungin Säästöpankki jokaisena Lauvau-
tina kello 5—6 j. pp.
Tullikamari kello 9—1 e. pp. ja 4—7 j. pp.
Kaupungin Formestari tavataan virka-asi-
oissa Raatihuoneella kello 11—1 päivällä.
Tohtori A. Th. Chrström vastaanottaa sair-
raita kello 10—12 e. pp. ja 5—6 j. pp. —
pyhäpäivinä kello 10—11 e. pp.
Läänin Eläinsäästökassa tavataan warmemmin
kotonaan kello 10—12 e. pp.
Säästöpankkikonttori on avoinna joka päi-
vä kello 8:stä aamulla kello 9:ään illalla.
Postikonttori pidetään auki joka arkipäivä
kello 8—12 e. pp. ja kello 4—6 j. pp., sekä
sunnuntai- ja juhlapäivinä kello 8—10 e. pp.
ja kello 5 j. pp., paitse silloin kuin konttori
menevän ja tulevan postitoimituksen täh-
den on suljettu.

Posti lähtee täältä:

Sunnuntaina kello 3 j. pp. Etelään y. m.
Ruusjärven ja Kuopion kautta, kello 5 j. pp.
Piperiin, kello 8 j. pp. Tohmajärvelle.
Maanantaina kello 12 päivällä Kontiolah-
delle, Suutaa, Nurmekseen, Pielisjärvelle,
Ruhmoniemelle, Enoon ja Moomantiin.
Keskiviikkona kello 3 j. pp. Etelään y. m.
Ruusjärven ja Kuopion kautta, kello 5 j. pp.
Piperiin ja kello 8 j. pp. Tohmajärvelle.
Perjantaina kello 2 j. pp. Kuopioon y. m.
Pohjojärven ja Raavin kautta, kello 5 j. pp.
Piperiin, kello 6 j. pp. Kontiolahdelle ja
Enoon, kello 8 j. pp. Etelään Tohmajärven
kuteen ja Parikkalan kautta.

Posti tulee tänne:

Sunnuntaina kello 7 1/4 e. pp. Tohmajärveltä,
kello 10 e. pp. Piperistä ja kello 2 j. pp.
Etelästä Kuopion kautta.
Maanantaina kello 11 e. pp. Etelästä Parikka-
lan ja Tohmajärven kautta.
Tiistaina kello 9 1/2 j. pp. Enosta ja Mooman-
tista.
Keskiviikkona kello 7 1/4 e. pp. Tohmajärveltä,
kello 10 e. pp. Piperistä ja kello 2 j. pp.
Etelästä Kuopion kautta.
Perjantaina kello 10 e. pp. Piperistä, kello 1 1/4
j. pp. Etelästä Kuopion kautta, kello 5 1/2
e. pp. Pielisjärveltä, Nurmeksestä, Suutasta
ja Kontiolahdelta.
Lauanantaina kello 11 1/4 j. pp. Enosta ja Kon-
tiolahdelta.

Kurssit.

Suomen pankki Marrask. 14 p:nä.

Myyntikurssi. Ostokurssi.

	M. p.	M. p.	
Piertari	1. a. 267: —	263: —	100-lta rilla.
Lontoo	1. a. 25: 40.	—	—
"	90 p. 25: 15.	25: 03	punnalta.
Parisi	1. a. 100: 30.	—	—
"	90 p. 99: 60.	98: 70.	100-lta.
Antwerpen	1. a. 99: 90.	—	—
"	90 p. 99: 20.	98: 40.	—
Hampur	1. a. 124: 30.	—	—
"	90 p. 123: 10.	122: 50.	—
Lybekki	1. a. 124: 30.	—	—
"	90 p. 123: 10.	122: 50.	—
Berlin	1. a. 124: 30.	—	—
"	90 p. —	122: 50.	—
Frankfurt a. M.	1. a. 124: 30.	—	—
"	90 p. —	122: 60.	100-lta.
"	k. s. 209: 50.	—	—
Amsterdam	1. a. 208: —	206: 40.	—
Tukholma	1. a. 139: 30.	138: 60.	—
Kristiania	1. a. 139: 30.	138: 50.	—
Köpenhamina	1. a. 139: 30.	138: 50.	—
Antwerpen	1. a. 100: —	—	—
"	90 p. 99: 30.	98: 50.	—

Kuolleita.

(U. S.)

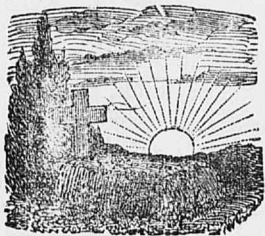
Rakas poikani

Oiva Hartvig

kauvan sairastettuaan nukkui rau-
hallisesti kuolon uneen 13:lla ikä-
vuodellaan Kilvenniemellä marrask.
13 p. 1889. Lähinnä kaipaavat äiti,
sisar ja kaksi veljeä.

Anni Tuhkanen.

Rakkaamme suru, tuska nyt
On viimein tässä päättynyt;
Hän kantoi kuorman Kristuksen
Ja nukkui Herran nimehen.

Ilmoitetaan
että

Jumala on suuressa viisaudessaan
hyväksi nähnyt pois kutsua
minun hellästi rakastetun puolisoni

Maria Tukiaisen,

syntysin Kekko,

Joensuussa 12 p. Marraskuuta kelo
1 1/2 j. pp., 45 vuoden vanhana, suu-
reksi suruksi ja kaipaukseksi mi-
nulle, 2:lle pojalle, 1:lle tyttarelle,
3:melle veljelle, 1:lle sisarelle sekä
muille sukulaisille ja tuttaville.

Juho Tukiainen.

Puolison rakkaan temmannut, On
tuoni rinnaltani, Nyt surust' olen
sortunut, Mist' apu tuskahani? Mua
Herra tue horjuvaa, Ett' epäilyyn en
vaivu! En neuvoa voi oivaltaa, En
tyydy viel', en taivu; Aut' ett'en
haivu!

Täten saan murheella ilmoittaa
että

rakas äitini

MARPHA

äkkiä vaipui kuolon uneen Joen-
suussa Tiistaina 12 p:nä Marras-
kuuta kello 4 j. pp., elettyänsä 73
vuotta, 6 vuorokautta; suruksi ja
kaipaukseksi minulle.

Ilja Markoff.

Kokouksia.

TYÖVÄEN-YHDISTYKSEN kuukauskokous

pidetään ensi sunnuntaina marras-
kuun 17 p:nä kello 7 j. p. p. kau-
pungin lakuhuoneella.

Joensuun lyseon stipendio-
rahaston lahjain-antajat
kokoontukoot miehissä huomenna
tämän kuun 16 p:nä kello 5 j. pp.
lyseolle päättämään, millä tavalla
mainittu stipendio on perustettava.

Myytävänä.

Rätinki- ja Vekseli-blankettia,
Viini- ja Punssi-etikettiä.

Joensuun Kirjapainon
Paperikaupassa.

Paperia ja Kirjeenkuoria.
Kirjoitus-, Piirustus- ja Nuottivihkoja,
Joensuun Kirjapainon
Paperikaupassa.

VIRSIKIRJOJA.

J. Puhakka.

Saksan Omenia,
Viinirypäleitä,
Blommonia,
Ruukkurusinoita,
Kuorimantella,
Juustoa,
Lihamakkaraa,
Sardellia,
Tammisaaren Kilohallia,
Hollannin rasva Silliä,
Suolattua raavaan lihaa.

J. Puhakka,

Koplerkirjoja,
Saksan Harmonia,
Katto-, pöytä-, seinä- ja
käsi-Lamppuja,
Hyviä kotimaan Sikaria.

J. Puhakka.

Rautasänkyjä,
Sandvikin Tikku-, Rokko- ja Vipu-
Teräksiä,
Vaski-, Rauta- ja Läksi-Peltiä,
Pankakosken tehtaan Rautoja usiam-
paa lajia,
Kärin akselia ja Rautakankia.
Kirnun rattaita.

J. Puhakka,

Suosikaa kotimaista teollisuutta!

Herrat Nikkarit, Maalarit, Suutarit, Satulamaakarit

kysykää kaupassa

Suomalaista

Nikkarinlakkaa ja Polituria,

jolla on etiketti suomen ja ruotsin kielellä.

FRANS HÖIJERIN

Lakka- ja Polituritehdas Tammisaaressa.

Äsken tulleita uusia

Onnittelu- ja Nimikorttia,
Kirjoitusmustetta, Teräskyniä,
Lyijykyniä, Kivitauluja sekä
Kivikyniä

Joensuun Kirjapainon
Paperikaupassa.

Hyviä **VESIRINKELIÄ**
myy W. HÄMÄLÄINEN.

A. Schlüterin kirjakaupassa
— Joensuussa. —

Uusia Virsikirjoja
kauniissa korukansissa.

Ilmoituksia.

Asioita toimittaa
Helsingissä

olevissa virastoissa ja pankkilaitok-
sissa filos. maisteri

Emil Malmberg.

Postiosoite: Emil Malmberg, Helsinki, Kai-
vopuisto 21.

sähköosoite: Emil Malmberg Helsinki.
(S-K. 1 siv. 7 r.)

Oikeus-asiaa ajaa ja
välitystä

ottaa toimittakseen huolellisesti ja huo-
keasta maksusta

Pekka Hakkarainen,
Joensuussa
Kirkkoherra Pöyhösen talossa.

Mustan ja valkean kirjava lintukoira pois juoksi keskiviikkona 6 p. t. k:ta. Kunniallisen palkinnon saa se joka saman koiran tuo takasin Wanhalle Seurahuoneelle Joensuussa.

Vakuutus Osake-yhtiö

antaa

Palovakuutuksia; Henkivakuutuksia osuudella yhtiön voitosta vastaavista vakuutuksista, ilman korotettuja vuosimaksuja; Henkivakuutuksia lyhyeksi ajaksi; Elinkorkoja Pääoma-vakuutuksia. Likempää tietoja antaa **M. G. Piipponen** Joensuussa.

Joensuussa 15 p:nä Marraskuuta.

Mitä seikat Kalevalassa osoittavat, että esi-iskillämme jo oli jonkunmoinen siwistys?

Tämän kysymyksen perinpohjaiseen selittämiseen tarvittaisiin paljo kykyä ja tietoja. Mikomukseni ei olekaan tehdä siitä mitään tieteellistä selitystä. Tahdon waan wiitata muutamia Kalevalassa löytywiin seikkoihin, jotka luultakseni antavat lyhyen selityksen tehtyyn kysymykseen.

Jokainen aikaansa seuraava kansainlainenhan lienee tullut huomaamaan, että meidän kansamme edistyy siwistyksessään päivä päivältä. Jos luomme filmämme muutamia vuosikatoja taaksepäin, niin huomaamme, että kansamme siwistys on kaukaisesta muinaisuudesta meidän päiwihimme asti ollut kehityksen alaisena. Maamme syrjäisen aseman vuoksi jäivät tosin esi-iskämme osattomiksi muiden Euroopan kansojen siwistyksestä. Heidän samuiksi pirtteihinsä eivät päässeet maailman suuret siwistyslaineet tulwamaan. Waikka näin oli laita, niin kuitenkin meillä on todistuksia siihen, että esi-iskillämme on ollut jo pakanuutensaikin aikana siwistystä. Sitä todistavat meille muinaiset työaseet ja monet muut mainitulta ajalta säilyneet kalut. Etenkin Kalevalassa on meillä aarre, jonka avulla saam-

me selwemmän käsityksen kansamme muinaisesta siwistyksestä. Siinähan awautuu eteemme esi-iskämme työt, toimet ja ajatukset.

Kalewala itsesjään, niinkuin muutkin muinaisrunomme, on jo todistuksena senaikuisesta siwistyksestä, sillä ei mitään raakalaiskansa olisi pystynyt sellaista runokokoelmaa luomaan. Mutta laweasti ja selwästi kertoo meille Kalewala muullakin tavalla, että esi-iskämme ovat omistaneet jonkunlaisen siwistykseen. Tämä näkyy esim. heidän Kalewalassa esitetystä uskonnollisista käsitteistään, heidän perhe-elämästään, elinkeinoistaan, tieteiden ja taiteiden wiljelyksestä ja yhteiskunnallisesta järjestyksestään.

Esi-iskämme uskonnon perustuksena oli tieto yhdestä ylijumalasta. Sen nimi oli Ukko. Hän se oli kaikki kaikkisja. Häneltä sitä apua pyydettiin ja häntä sitä kiitettiin ja ylistettiin. Sitä nöyryä ja luottawaista mielialaa, jolla esi-iskämme lähestyivät Jumalaa, osoittaa Wainämöisen lausuma kiitos siitä, kun hänen polwestaan oli parannut suuri kirveen weistämä haawa. Hän lausui:

„Tuoltapa aina armot käywät,
Turwat tuttavat tulewat
Mälähältä taiwasta,
Luojan luota kaikkiswailan“.

„Ole nyt kiitetty Jumala,
Mistetty Luoja ykin,
Kun annoit awun minulle,
Tuotit turwan tuttawasti
Moissa tuskissa kowissa,
Terän rauan raatamisja!“

Nämä mainitut säkeet todistanewat vielä, että esi-iskämme uskonnolliset käsitteet olivat puheena olewalla ajalla jokseenkin puhtaat. He eivät palvelleet, niinkuin monet muut pakanakansat, kiwiä, puita ja eläimiä, waan jotakin hentisempää, jalompaa. Sielun tilastakin oli heillä jonkunlainen käsitys. Se oli heidän mielestään fuolematoim ja sen tuli tämän elämän perästä jatkaa elämäänsä Tuonelasja. Siellä käsitettiin kunkin ihmisen sielun tilan olewan sen mukaan määrätyn, mitä hän oli täällä maailmassa eläissjään tehnyt. Sentähdenpä Wainämöinen waroitettiin noustawa nuorisja kenellekään pahutta tekemästä seuraawilla sanoilla:

„Elkääte imeisen lapset
Sinä ilmoisna ikänä
Tehkö syhtä syhtömälle,
Wifoa wiattomalle!
Pahoin palffa maksitahan
Tuolla Tuonelan kaisja“.

den kautta myös ikäänkuin sen saamisen armoisuuteen valmistetuiksi. Maallijella ilolla eli toisin sanoen sillä ilolla, jonka maallisen elämän jokapäiväisyydet saattawat saada aikaan, on suurin arwonja siinä, että se helpottaa maailman wastustien raskautta, lewittää waloansa pimeässä ja ohjaa katseensa tulewaisuutta, jalattua kohten. Kun woimat wähe-nee ja wäsynyt käsi on wähällä pu-
dottaa aseensa toimettomuuteen, silloin on ilon walon wälähdyks erinomaisen suuren arwoinen, sillä se kytenee, ainakin useimmissa tapauksissa, pane-
maan uusia woimia wäsynneen käteen ja muuttaa epätoiwon toiwoksi.

Mutta ilon juuri on kasteltawa ijanikäikkisyyden westitulwasta kantaakseen hebelmä jolla on täällä ajassa; ainoasti silloin tulee ilo siksi, jona sen pitää oleman, nimittäin waikutawakki sytyksi ei ainoasti waloan hetkeksi, waan mahtawakki ponnistajakki alituisen taisteluun pimeyden waltoja vastaan. Ilon hetket owat kuitenkin niin pian luetut, jokaisellenkin meistä, ettemme saa niitä wäärin taikka turhuuteen kättyä. Ei, nauti-
titaamme niitä hetkiä, mutta nauti-

Perhe-elämäkin oli esi-iskillämme Kalewalan mukaan rauhallinen ja puhtas. Aiwioissa wallitsi ykswaimoisuus, aiwoparien keskinäinen raffaus ja jopu. Aiwio-elämä rakennettiin siweelliselle pohjalle. Niinpä esim. Ilmarinen lausui Pohjolan neidolle:

„Muistatko ajan mokoman,
Kun sie wannoit ikiwailasi,
Gesjä julkisen Jumalan,
Mä kaswon kaikkiswailan,
Tullatkesi toiwottelit
Mulle miehelle hywälle
Ikuiseksi ystämäksi
Kainaloisiksi kanaksi?“

Kaikkisja kohdeltiin erinomaisella hellyydellä ja ystävyydellä Ilmaristakin neuwottiin Pohjolasja, kun hän sieltä otti tytärtä waimoksensa, sanoen:

„Sulho wiljon welihen,
Ellös sie tätä kanoa,
Ellös meidän hanhoistamme
Ikäwällä itketellä!“

Ylimalkaan wallitsi kaikkein perheen jäsenten kesken sangen suuri raffaus, siweys, nöyryys, kuuliaisuus ja wan hempain kunnioittaminen. Näitä osoittawat Kalewalassa ne neuwot ja waroitukset nöyryyteen ja kuuliaisuuteen, jotka annettiin Pohjolan neidolle hänen lähteissjansä Ilmarisen kottiin.

Elinkeinot olivat esi-iskillämme kehittyneet moninaisiksi. Maanwiljelykseen kuului parhaastaan kaskenwiljelys, johon he olivat suurisja metsisjä ajuesjaan taipuneet. Kaskeen kylwettiin ohraa, naurista ja liinaa. — Metjästyksessä olivat he erittäin oppineita metsän eläinten ampu-
miseen, ja tätä tointa harjoitettiin suuresti. — Karjanhoito oli yleinen ja eläimiä kohdeltiin lempeästi. Wanhempain neuwo eläinten hoitamiseen kuului:

„Syötä lehmät lepyheästi,
Lammastarja lauhkeästi,
Eläki siioille singu,
Elä potki porfahia“.

Rauppaa he myöskin harjoittawat, koskapa heillä oli käytettämänä monenlaisia ulkomaan tuotteita: silkkiä, wer-
kaa, hopeaa, kulta y. m. kauppalikeessä jaatuja tawaroita, joista Kalewalassa kerrotaan. — Teollisuutenaan harjoittawat miehet etenkin rauta-
seiden ja kaikenlaisten työkalujen valmistusta. Naiset valmistawat pääasiallisesti waatteita.

Wieläpä taiteentin alalla osoittawat muinaiset esi-iskämme jonkunmoista alkua. Ken ei olisi kuullut

kaamme järjellisesti ja kohtuullisesti. Sioitkaamme, mutta muistakaamme aina, että ilo on lyhyt; wafaisuus ei helpoita oikeuksiansja, se waltaa siansa pian jälkeen. Sioitkemisen syitä ei puutu, sillä minne waan filmämme käännämme kohtaa meitä tuhannet todistukset hywydestä, joka ei milloinkaan wäsy, ja raffaudesta, joka aina on yhtä lämmin ja wilpitön.

Näyttäisi kuitenkin siltä kuin ihmisen paljoa sywemmin ja tuntuwammin tuntisi surunsa ja kärsimissjansa kuin ilonsja ja nautintonsja. Jonkun asian häwiäminen, jota me rafastamme, antaa meille enemmän surua kuin sen omistaminen tuottaa meille nautintoa. Tämän asianlaidan selwityksperuste on epäilemättä ihmisen luonnossa hengellisenä olentona. Syynä siihen, miksi emme niin täydellisesti osaa iloita ja tuntea nautinnollisuutta, kuin tuntea huolta, saattaa ehkä olla siinä, että meillä on luodessa annettu jotenkin määrätön ja rajaton kyky nautintoon, mutta sangen pieni tuskaa ja surua kantamaan. Ilon, riemun, autuaallisuuden tilan on — siitä emme siunkaan riitele — Jumala määrännyt sielun oikeaksi

puhuttawan Wainämöisen, tuon iki-
laulajan, woimakkaita lauluista —
mahtipontisista sanoista ja hänen kanteleensa suloisista säweleistä! —
Tämän lisäksi oli kumanweistotai-
de myöskin tullut tunnetuksi. Zoutahaisen jou-
si oli taideteos. Siitä kertoo meille Kalewala:

„Maari oli kunnihin näköinen,
Zoussi jonkin maksawainen:
Semonen selällä seiso,
Warja juoksi wartta myöten,
Kapo kaarella makasi,
Zänö jäntimen sijassa“.

Esi-iskämme keskuudessa oli jo yhteiskunnantien alkeet syntyneet. He olivat Kalewalan mukaan jakautuneet heimokuntiin, joista pääheimot olivat Pohjalaiset ja Kalewalaiset. Heimojen kesken syntyi taisteluita, joissa kunkin heimokunta kokosi kaikki jäsenensä puolustamaan omaa liittokuntaansa. Sitä paitsi oli heidän yhteiskunnassjansa jo weronmaksuja. Tämä myöskin todistaa jonkunmoisen järjestyksen heidän keskuudessaan olleen.

Kaikki nämä Kalewalassa löytyvät seikat, joihin tässä olen wiitannut, antawat meille ihanan kuman esi-iskillämme. Ne näyttawat, että meidän köyhillä ja alhaisilla esi-iskillämme on ollut jalot hengen lahjat ja että he olivat jo edistyneet siweydessä ja puhtaudessa, eivätkä siis olleet mitään raakalaiskansa.

Rytö.

Joensuussa 15 p. Marrask.

— **Kiikkeen siirto.** Rauppaneuwo Petter Parwiainen täällä on tämän kuun 5 päivänä siirtänyt täällä harjoittamansa kauppa-, tehdas- ja laimaliikkeen pojillensa Idor ja Paul Petter Parwiaiselle, jotka toimimella Petter Parwiainen & Co tu-
ewat entistä myöten liikettä jatkalmaan.

— **Laiwaliike Saimaan kanawaassa** on vielä viime wiikolla ollut woimassjaan. Kuopiolaiset kulettawat tawaraa vielä laiwatolkussa. Meikäläiset laiwat owat jo aikoja olleet talwiteloillaan, mutta vielä eilen toi-
eräs Sawonlinnalainen höyrywenhe tawara-lotjan.

— **Tohtori A. Th. Chrström**, joka viime kewaasta saakka on toimittanut kaupungin lääkärin wirtaa täällä Joensuussa, ilmoittaa pois muuton tähden huomenna lakkauttawansa sairasten vastaanoton. Gra Chrström muuttanee Helsinkiin.

— **Äkillinen kuolema.** Wiime tiistaina on kreikkal. kirkkolaulajan lesti Markoff kuollut käriin saunasta palatesjaan. Wainaja oli jo ijällinen ihminen.

— **Näykkylän piirin jahtiwoudiksi** on määrätty talollisen wäwy Simo Matinpöika Hirwonen ja Sio-
mantin piirin jahtiwoudiksi haudankaiwaja Matti Pikkarainen.

ja ijanikäikkisiksi ominaisuudeksi, jota wastoin kärsimisen tila on waan pian katoawa ajanjakso ihmisen elämässä.

Puhdas riemu on kuin walo ja lämpö; se laajenee ja tekeytyy omaa alkuperäistä alansa laajemmaksi; suru ja tuska owat kylmän kaltaiset, ne supistuwat sydämeen ahtaaksi. Mahdotonta on siis täällä tuntea ilon täydellisyttä, mutta warsin luonnollista on, että suru sydämiimme tyhjentää wiimeisenkin pisaransa. Olkoon sen kalffi katkera, mitäpä siitä, kun elämän lähde on mafea ja ijäti wuotawa. Suru ei saata niille, jotka rafastawat ja palwelemat Jumalata, nousta ajan reunojen ylitte, mutta totinen ilo ulottuu niin pitkälle kuin ijanikäikkisyyden alati wirtaawa lähde.

Sio ja suru.

Mitäpä olis' elämä ilman ilotta? — Kulku pimeydessä ilman aurin-
gon waloa: matka erämaassa ilman ainoatakaan wirtistawää kosteikkoa, niin pitkälle kuin filmä kantaa. Sio ykin ei kuitenkaan riittäisi tekemään elämää siksi jona sen pitää oleman: walon ja pimeyden, ilon ja tuskien, koetusten ja nautintojen waihtelemiseksi; sentähden saatetaan samalla syyllä kysyä: Mitäpä olisi elämä surutta? Sillä samaten kuin walojen ja warjojen waihteet taululla antawat sille sen arwon, jota se niitä paitsi olisi waila, yhtä wälttämätön on tämä alituinen waihtelemisen elämässä. Surut ja huolet nimittäin tawallansa oikeuttawat ihmisen hetkisen ilon saamisen jo täällä ajassa, ja ne owat niin sanoaksemme sen puhdistuksen wälifappaleina, keinoina, jonka kautta me wähitellen rupeamme käsittämään korkeamman onnen kuin maailman elo ylipäänsä saattaa meille antaa, ja tulemme ni-

— **Refikeli ja „wosfikat“.** Lunta tulla rimahdi jo aiwan refikeliksi asti. Kuitenkin on sitä vielä wähanpuoleisesti, niin että joskus refi kiwiin ko-lahtelee, ainakin kaduillamme ajellessa. Refi muutoin on kuiwa, jonka tähden woipi otaksua nyt sataneen lumen jo pysymän. — Silloin kun saimme refi-felin, niin saimme myös — „wosfikatin“ kaduillemme. Si niitä tosin pääwäseen aikaan nytään näy, waan pimeän tultua . . . ! Silloin niitä on yltätylin, ainakin kaupakadun keskuseristeyksissä. Yhtä kummalliselta kuin omituiselta näyttää tuo „wosfikain“ laita, kun he ainoastaan yön-seuduksi pölähtävät näkymiin. Diene-wätkö ottaneet esim. kesällä ehken näkemistään ylösiivistä — yfföläistä, sillä „öifin yököt lentelewät, päiwin piilossa pysyvät“. En woi warmuudella sanoa, joskohan nuo „wosfikat“ owat oikein luwalliset öifinkään woke-lehtamaan, kun luulen heiltä puuttuwan siihen oikeutta niin hywin öiffi kun päiwifikiin. Waan mitenhän lie-nee näin kaupunkipaikassa . . . !
Asto.

— **Wiina-asetuksen walmomista.** Wärttilän tehtaan isännistön teke-mästä anomuksesta on läänin hra kubernööri t. k. 7 p:nä määrännyt tehtaan konttoristin Henrik Rudolf Wärdin, toistaiseksi ja kunnes siitä toisin määrätään, Tohmajärven piir-nimismiehen awuksi Wärttilän tehtaan alueilla ja sen läheisyydessä walmomaan wiina- ja mallasjuoma-asetuksen noudattamista, tiet. S.-K.

— **Paawo Pesosen murhajutus** antoi kihlakunnan-oikeus Heinäwedel-lä lopullisen päätöksen w. k. 19 p:nä. Afiasa on kuulusteltu ainakin 100 todistajaa, mutta syylisiä ei ilmi saatu: niin salaisesti tuo kauhea ros-ko oli hirmeän työnsä tehnyt. Si-ten hirmio wältti ajallisen rangais-tuksen ja jäi wapaaksi, pelwoksi ja kauhuksi paikkakunnan asukkaille.
(U. S.)

— **Kauhea ilkityo,** joka Hankasal-mella ferrottiin tapahtuneen, missä mu-ka on nainen raiskattu, häneltä kieli lei-kattu y. m. on aiwan perä tön; niin ainakin J. T. Saw.-K:ssa wakuuttaa, ja hän kyllä asian tarfoin tietänee.

— **Pielisjärven pitäjän kyläin nimet** owat ennen olleet firjon fir-joissa järjestettynä runomittaisesti, niin ainakin wanhat kertomat. Näyt-teeksi mihin laatuun tuo runomittai-nen kyläin luettelo on ollut, panemi-me tähän erään wanhuksen muiston mukaan osan pitäjän kyläluetteloa:

- Hattusaari, Hattuwaara,
- Lofo, Riiti, Louhiwaara,
- Sikowaara, Siikawaara,
- Kuora, Koli, Kontiowaara;
- Höntönwaara, Hamarawaara,
- Kylanlehti, Kivimaara,
- Jaakonwaara, Mufawaara,
- Ohtawaara, Polwiwaara,
- Pankafoski, Pankajärwi,
- Sikojärwi, Sokojarwi,
- Sawijärwi, Nurmijärwi,
- Riekajärwi, Ruunawaara,
- Warpanen, ja Wedenjuu,
- Wuonislaki, Wieltijärwi.

Wieläpä owat kylät runossa ol-leet aakkosellisesä järjestyksessä, waif-ka meillä eiwät siten „ufotineet“, eh-ken jonku muu täydelisemmin asian muistaa.

— **Maapolisi.** Ehdotus tulee wal-mistettawaksi hallinnon toimesta an-nettamaan asetukseen maapolisiin wah-wistamisesta ja uudelleen muodosta-misesta.

— **Waiwaishoito Kuopion lää-nissä.** Läänin herra kubernööri on, wirtamatkoillaan läänissä ja kuntien oloja tarkastaessaan, saanut tietää ettei yleisestä waiwaisheidosta Suo-messa maaliskuun 17 p:nä 1879 an-netun armollisen asetuksen määräyksiä monessa kunnassa ja waiwaishoito-piirissä tarpeeksi asti noudateta. Erit-täinkin on asianlaita sellainen niissä kunnissa, jotka waiwaisheidon suh-teen owat piireihin jaetut, ja joissa ei kunnan puolesta ole edellämäini-tun armoll. asetuksen 10 §:n 5 koh-dan, 13 ja 16 §:n mukaan tarfoin filmällä pidetty sitä, miten piirien johtokunnat welwollisuutensa täyttä-wät. Wärsinkin on surkuteltawaa, että monessa piirissä wanhat, saattamat-tomat ja aistimalliset waiwaishoito-laiset eiwät saa nauttia wafinaista ajuntaa, waan että heitä ruotilaisina kuljetetaan ympäri talosta taloon ja ettei lapsillekaan hankita wafinaista ajuntaa eikä opetusta, kuten waiwais-hoito-asetuksen 14 §:n 2 kohdassa kum-min on säädetty, waan heidätkin asetetaan kiertämään talosta taloon. Sitä paitsi on herra kubernööri ha-wainnut, etteiwät waiwaisheidon joh-tokunnat aina täytä heille 15 §:ssä määrättyä welwollisuuttaan kerjäläi-sistä ja kulkijaimista pitää tarkkaa waaria sekä niiden kanssa menetellä sillä tawoin kuin vielä mainitun ase-tuksen VI artikkelissa sanotaan.

Tämän johdosta kehoittaa läänim-me hra kubernööri kiertokirjeessään kuntain wiranomaisia ryhtymään mitä tehokkaimpiin toimiin näiden puut-teellisuuksien korjaamiseksi sekä kerjää-misen ehkäisemiseksi. Sen ohessa muis-tuttaa hra kubernööri ruunun palwe-lijoita saman asetuksen heille määrää-mien welwollisuuksien täyttämistä ja erittäinkin wiranomaisia ruununimis-miehiä huolellisimmasti walmomaan armoll. waiwaishoito-asetuksen tarfoin noudattamista niinhyyin itse kunnissa kuin waiwaishoitopiireissäki, erittäin-nä niiden puutteellisuuksien korjaami-seksi, joista edellä on mainittu, sekä heti läänin hra kubernöörille ilmoit-tamaan hawaittemistansa laiminlyö-mistä mainitun asetuksen määräyksiä vastaan sekä mihin toimenpiteisiin he eväkohtien poistamiseksi owat ryh-tyneet.
(S.-K.)

— **Pohjalais-osaikunnan wuosi-juhla.** Pohjalais-osaikunta wietti t. k. 9 p:nä ylioppilastalon juhlasalis-sa tawallista suuremmassa muodossa wuosijuhlaansa muistoksi siitä, että 50 vuotta on kulunut osaikunnan en-simmäisestä wuosijuhlasta ja 150 vuotta Porthanin lyntymästä.

Sali oli tilaisuutta vastaanwalla armokkaalla tawalla ja aistikkaasti ko-ristettu. K:lo 8 ajoissa alkoi juhla. Pianotto oli hywin yleinen. Dian-ottajien joukossa nähtiin suuri jouk-to wanhoja Helsingissä asuvia Poh-jalaisia. Tawannukaista esitelmää ei tällä kertaa pidetty. Oli pyydetty waltioneuvos J. Topelinista esittä-mään jotakin kohtaa Pohjalaisosa-ikunnan menneistä waiheista. J. ijakas runoilija kertoi wihättäwällä tawalla osaikunnan ensimmäisestä Porthanin muistoksi w. 1839 wiettä-mästä juhlasta jo sen yhteydessä olewista seikoista. Jnnokkailla kä-sientaputuksilla osoitti lukuisa ku-ljakunta mieltymystään. Tuoli otet-tiin kohta esille ja musikin soittaessa marssia kannettiin rakastettua runoi-lijaa kolme kertaa salin ympäri. Läm-pimillä sydämiin käyillä sanoilla wastasi hän nuorison kunnian-osoit-tukseen. Sitten alkoivat wiralliset puheet. Kutsuttujen kunniamierasten joukossa oli myöskin Unkarilainen tiedemies, toht. Bela Wikar. Suuri joukko sähkösanomia tuli juhlaan.

— **Suomen kansalaiseksi** on ja-nomalehdentoimittaja Matti Kurikka otettu.

— **„Jouluterwehdys“.** Wiime jou-lukki ulos-antoiwat neidot Mli Trygg ja Bera Hjelt helpinhintaisen ja-man nimisen kuwalehden, joka saa-wutti niin suurta suosiota, että sitä lewitettiin 20,000 kappaletta, par-haasta päästä koululasten joukossa, joita warten se etupäässä oliin toi-mitettu.

Se aikowat täfsikin joulukki wal-mistaa samanlaisen lehden ja owat jo sitä warten lähettäneet tilaustarjouk-sia kaikkien kansakoulujen johtokun-nille ja opettajille. „Jouluterwehdys“ tulee tänä vuonna, sekä kuwiin että kirjalliseen nähden, waihtelemammaksi ja miellyttämämmäksi kuin wiime ker-ralla. Paitsi erittäin siwää, taitei-lia M. Federleyn piirustamaa nimi-foristusta, pannaan lehteen kaffi ijoa muotokuwa, uim. professori Julius Krohn'in ja kansakoulun-opettajan Anders Swedberg'in ynnä heidän elä-mäkertansa kanssa; edelleen iso kuwa Pariisin maailmannäyttelystä sekä Suomen näyttely-pawiljongin ja Eif-fel-tornin kuwat näitä walaikewan tekstin kanssa. Arwokkaimpana lisä-nä on kuitenkin olewa isonpuoleinen k a r t t a kaikkien suomiheimosten kan-sojen ajumus-oloista, samanlaatuinen kuin se, joka on liitetty Suoma-lais-ugrilaisen Seuran aikatausfirjan I:een wihkoon*). Siitä selittäwän kir-joituksen, joka myöskin sisältää tieto-ja näitten kansojen fielestä, lukumää-rästä y. m., laatii tohtori E. Setälä. Vielä tulee „Jouluterwehdys“ tarjoo-maan lukijoilleen runoelmia M. Oksajelta ja tohtori M. Genesiltä sekä kertomuksia tunnetuilta kirjailijoilta.

Sywällä omallatunnolla saattaa siis julkea puheena olewan joululehden ar-woisan yleisön huomioon, sanoo M. Sren Matti, ja johon mekin yhdyimme, ja kehoittaa sitä lukijalla tilauksilla tefe-mään sen ilmestymisen, joka kysyy joten-sakin suuria kustannuksia, mahdolliseksi — sitä enemmän kuin kaikki tuo hy-wä, joka ylempänä on lueteltu, saa-daan niin halwasta hinnasta kuin 25 pennistä. Jo tuo kansantieteellinen kartta yffistään, joka lehteä seuraa, on tämän maksun arwoinen, ja an-saitsee se muutenkin tulla lewitetyksi niin laajoihin piireihin kuin suinkin, etenkin koulunuorison, joka siitä woi oppia tuntemaan oman kansansa su-kutaulun. Myöskin jokaiseen kansakou-luun se olisi hankittawa seinäkartaksi.

Tilaukset olisimat tehtävät niin pian kuin mahdollista, jotta voitaisiin mää-rätä painoksen suuruus ja lehteä eh-dittäisiin hywään aikaan, ennen lu-kulauden lopettamista, lähettää kaik-tiin kouluihin oppilaille lopettajais-juhlassa jaettawaksi. Huomautetta-foon vielä, että „Jouluterwehdys“ pannaan kirjakauppoihin myytä-wäksi, mutta maksaa niissä 50 penniä, jotta siis on edullisempi hankkia sitä itselleen tilaamalla. Tilaukset lähe-tetään jommallekumma de toimittajalle osoiteella: Helsinki, ja maksu suori-tetaan n. s. posti jälkiwäätimykseen kautta.

— **Asessoriksi Wiipurin hovi-oikeuteen** on H. K. Majesteettinsa nimittänyt k. j. senaatin profuraatto-rin toimituskunnan sihteerin E. Ho-ménin. — U. S.

— **Kiitettävää.** Ken wiime kefal. 24 p:nä Kymen paperitehtaan tulipa-losa useamman työwäen perhefun-tain omaisuus joutui tulen uhriksi, niin on tehtaanomistaja herra E. Dahlström palkinnut puolet wahin-gosta 4,200 markalla, josta wahin-gon kärsineet owat suuresti kiitolliset hänelle. Myöskin muut paikkakun-nan jäättyhentilöistä owat keskuu-nessaan koonneet yli 400 markan ja-maa tarfotusta warten, jaettuna kul-lekin wahingon määrän mukaisesti, joka seikka myöskin ansaitsee sydäme-liset kiitokset työkanjan puolesta.

*) Karttaa woipi nähdä tämän lehden toimituksen luona.

— **E. Mäksen käsityöskoulu Sor-tawalassa.** Lehtori E. Mäksen Sor-tawalassa olewa käsityöskoulu näyttää olewan laitos, jossa osataan työtä tehdä, siitä runaswaraisesta näytte-lystä päättäen, minkä hra Mäksen on Sortawalassa toimeenpannut ja joka näyttely awattiin wiime kuun 30 p:nä — „Saatoffa“ on näytte-lystä julkaisut seikkaperäisen kerto-muksen.

Paitsi wafinaista ammattioppia, on koulussa opetettu piirustusopin alkeet ja sitte linjali- eli teollisuus-piirustusta, niin että oppilaat owat saaneet selwän käsityksen piirustus-taidosta ja oppineet itse piirusta-maan kaikkia puusepän teollisuuteen kuuluvia esineitä. Piirustuksen opet-tamiseen onkin käytetty melkoinen osa oppiajasta. „Saatoffa“ on wakuu-tettu siitä, että oppilaat owat pii-rustuksessa edistyneet niin pitkälle, että ymmärtäwät piirustukset ja osaa-wat wastaisuudessa piirustusten mu-taan walmistaa esineitä. Tällä on-kin jo paljon autettu, sanoo lehti, sillä piirustustaidon ymmärtämättö-myys on näihin asti ollut meidän käsityöläistemme heikoin puoli, joka on ollut syynä siihen, että tawalliset nikkarit walmistawat esim. aina sa-manlaisen piirongin, huolimatta siitä millaisen tilaaja haluaa. Ja näin ollen pysyy ammatti huonolla kan-nalla eikä teokset woi näkönsä eikä teotapanja puolesta kilpaila edisty-neen ammattimiehen teoksien kanssa. Koulusta päästettiin w. k. 30 p:nä 14 oppilasta, joista 10 oli ollut wa-finajena ja 4 ylimääräisenä.

— **Suomen musta-graniitti wuo-ret muuttuwa kultawuosiksi.** Mus-ta-graniitti kivilaji on tätä nykyä Euroopassa enin kysitty, ja muiten-tin kaikkein soweliain muisto- ja hau-tapaikaita warten. Tätä kivilajia ei ole muualla kuin Suomessa, Kuotsin kivilajiin kun ei hiomallakaan woi saada niin ihanan kaunistu kilttoa kuin meidän graniittimme, jossa ei pienintäkään wälkoista raitoa ole nä-kywissä. Pellingin saaristosta lähel-lä Helsinkiä on timenhakkaaja H. J. Stigell wuofrannut kaikki käytettä-wiksi sopiwa musta-graniitti wuoret ja saanee hän ne näinä päiwinä hy-wiksi edullisesti kaupaksi Pietarin kaut-ta ulkomaille.

Sähkösanomia
Karjalattarelle.
Suomen sähkösanomatoimistolta.
Helsinki, Marraskuun 14 p:nä.

Senati julisti eilen uuden eriuskolais-lain. Asetus an-nettu 11 päivä marraskuuta.

Kirjallisuutta.
Gust. Bergrothin lesken kirjapai-nosta Kuopiossa on ilmestynyt:
„Waltion Maat ja Meisät y. m. Uusi teos. Kirjoitti J. P.“ — Ginta 1 m.; 62 siw.
Porissa on painosta ilmaantunut:
„Syhyt mittausoppi kansakou-luja warten. Kirjoitti R. Oksanen. — 29 siw. Ginta 30 p.

— **Kiitteenä** seuraa tätä numeroa ilmoitus herra E. W. Grönbergin reumaattisesta esauksista.

Tuulisia ja virallisia ilmoituksia.

— **Walwonta:** lamp. J. Newalaisen koulun. Nurmeksen pit. ja Kautawaaran kappelin khl.-oit. 1890 vuoden talvitaraj. 1 kärkej. — **kaupanhoitaja D. Wäänänen** koul. 21 p. enfi jouluf. Nurmeksen pit. ja Kautawaaran kappelin khl.-oit.

Kuulutus.**Kuulutus.**

Sellaiset tämän vuotiset ruununwerot, joita asianomaiset maksajat saattuyyn määrään saavat luonnossa suorittaa, ylöskannetaan Joensuun ruunun jyvästöön seuraavasti:

Kiteen pitäjässä

tulewan Tammikuun 2 päivänä Haapajalon, Haarakjärven, Hammastal-lion, Jaakkiman, Juurikkajärven, Kantosyrjän, Kangasjärven, Kiteen, Kiteenlahden, Kontiolan, Runonniemen, Tahdenkylän, Loukunvaaran ja Matkaselän kylistä,

saman kuun 3 päivänä Mielolan, Mielulan, Niinikummun, Narsäkkälän, Piimajärven, Potoskawaaran, Puhoisten, Puhoisalon, Pääty, Riikijärven, Roffalan, Ruppowaaran, Satulawaaran, Suoparjaaren, Suorlahden, Särkijärven, Säynejärven ja Warmonniemen kylistä.

Kautawaaran kappelista

tulewan Tammikuun 4 päivänä.

Pielisjärven pitäjässä

tulewan Tammikuun 7 päivänä.

Polvijärven kappelista

tulewan Tammikuun 8 päivänä Liperin, Taipaleen ja Ruusjärven seurakunnista,

tulewan Tammikuun 9 päivänä Raatamon, Komperon, Leppälähden ja Liperin kylistä,

saman kuun 10 päivänä Liperin, Ristin, Ristinsalmen, Ruokolahden, Taipaleen, Tutjunniemen ja Waimion kylistä.

Juuan pitäjässä

tulewan Tammikuun 13 päivänä.

Nurmeksen pitäjässä

tulewan Tammikuun 14 päivänä.

Kontiolahden pitäjässä

tulewan Tammikuun 15 päivänä Jämskosen, Kinnahmonsaaren, Kontiolahden, Kunnasniemen ja Lehmonahon kylistä,

saman kuun 16 päivänä Martonvaaran, Möninvaaran, Piholan, Pielisensuun, Puson ja Selkin kylistä.

Rääkkylän kappelista

tulewan Tammikuun 17 päivänä.

Momantfin pitäjässä

tulewan Tammikuun 12 päivänä.

Enon pitäjässä

tulewan Tammikuun 20 päivänä.

Pälkäjärven pitäjässä

tulewan Tammikuun 21 päivänä.

Tohmajärven pitäjässä

tulewan Tammikuun 22 päivänä Mäskalan, Kaurilanvaaran, Kenraalin kylän, Joukkolan, Juwanjoen, Järventauksen, Katinvaaran, Kantosyrjän, Kautajärven, Kemien ja Kutsunvaaran kylistä,

saman kuun 23 päivänä Onkamon, Patsonvaaran, Peijonniemen, Petrovaaran, Riikolan, Saarioisten, Uusikylän, Wälkawaaran ja Wärttilän kylistä.

Kesälähden pitäjässä

tulewan tammikuun 24 päivänä,

Kiistelysmaan pitäjässä

tulewan Tammikuun 27 päivänä Hammastal-lahden, Heinävaaran ja Huhkilammin kylistä, sekä

saman kuun 28 päivänä Keskijärven, Kiistelysmaan, Mäskalan, Oskon-

lan, Pälöin, Rökjän, Uuskäljärven ja Woudinkylän kylistä.

Josta täten tieto annetaan, ilmoitustulla, että ainoastaan hymin puhdistettuja eloja vastaanotetaan kuin myöskin, että maksajain tulee ottopäivinä jo päivän valetessa tulla jyvästöön, huudollensa jyvänkä maksamaan. Muutoin myös tietää annan, että niiden maksajain, jotka jyvän vastaanotossa tahtovat jyvästöstä saada kuittia maksustansa, ennenkuin ne woudinkumussa kuititkirjoihin suoritetuiksi merkitään, tulee olla reversaaleilla (maksutirjoilla) varustettuina, johon jyvän vastaan otettua kuitti kirjoitetaan ollen maksutirjat laadittavat silloin jyvästössä käytettävien metristen mittain mukaan. Joensuun ruununjyvästön kottorisja, Marraskuun 2 päivänä 1889.

C. M. Paqwalén.

Wiime Lokakuun 10:ttä päivää wästen yöllä warastettiin kuitusta huoneesta Enon pitäjään Sarwingin kylässä Kankaan Antti Pennasen talosta allekirjoittaneelta Tolwaselta y. m. 1 naisten lammashan, nappiloilla pidettävä turkki, sininen yllivartijeksi kudottu puoliwilla päällyys, valkea fella, mustat kummit ja musta muorivaatetta lewä helmavuori, 2:det kengän warret, niistä toiset pitkäwarret jo ommeltu, 1:det lapifaskengän pohjat, merkillä: 2, 1:det musta-nahkaiset saappaat ja 1 wanhä harmaa farkanuttu. Ja samana yönä saman pitäjään Vittiwaarasella allekirjoittaneen Saksisen auiin tuwasta 2:det uudet harmaat farkahousut, harmaasta yllivartijesta muorivaatteesta kauluksen wuorit. — Wiime mainittuun taloon tuli samaksi yöksi tuntematon, helppo, keski iässä olewa mies, otta tawallista enemmän paljas, musta korpaparta ja leuwan nenässä myös parran piikki sekä janoi olevansa: harjan tefiä, hieroja ja kuppari, jota luuloitellaan warfaaksi, kuin se tietämättä yöllä meni pois. Balkintoa vastaan pyydetään warfaasta ja tawaroista ilmoittamaan Joensuussa w. Nimismies hra M. Kontaselle sekä allekirjoittaneille.

Rikko Tolwanen, Peltä Saksinen,
Loismies Talollinen
Sarwingista. Vittiwaarasesta.

Enfi tistaina tämän kuun 19 päivänä kello 11 päivällä, myydään julkisella huutoaupalla koneenöytäjän Matti Lindforfin entisessä talossa kirkon alla, joukko tiilentappaleita niiden maksamattomasta huutoauppa-hinnasta, jota täten ilmoitetaan. Joensuussa 14 p. marrask. 1889.
C. L. Edman.

Maanantaina kysällä olewan marraskuun 25 päivänä myydään paikantäällä tapahtuvalle wäpatahtoisella huutoaupalla talollisen Tahwo Pakarisen perillisten tilalla n:o 38 Onkamon kylässä Tohmajärven pitäjässä eloja, olkia y. m. irtanaista talon tawaraa, joka täten ostajille tiedoksi annetaan. Wärttilässä Marraskuun 9 päivänä 1889.

Pentti Sirwonen.
Pelan hoitaja.

Welkojat entisen kärkejäkirjuri Kaarlo Sandfastin pesästä, kutsutaan miehissä saapumaan keskiwiikkona 20 päivänä tätä kuuta kello 5 i. p. p. Pihlendahlin ravintolaan keskustelemaan ja päättämään, 1:ksi kuinka sen welkikirjan kanssa on meneteltävä minkä talollisen Heikki Sirwonen on antanut Kunnasniemen n:o 5 tilan hintaa vastaan Sandfastille, 2 pesänhoitajain palkasta. Joensuussa 11 päivänä Marraskuuta 1889.
Toimittamiehet.

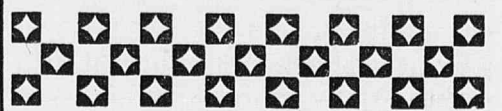
Wapaaehtoisella huutoaupalla myydään 28 p. Marraskuuta 1889 e. pp. paikan päällä talollisen Samuli Riikos-wainajas alaikäisten lasten omistama tila N:o 7 Piholan kylässä Kontiolahden pitäjässä — josta halullisille ostajille ilmoitetaan. Piholasissa 8 p. Marraskuuta 1889.

Paawo Rälänen,
alaikäisten holhooja.

Kaupungin Säästöpankki
pidetään awoinna joka arki lauantai kello 5—6 j. p. p.

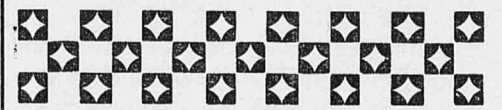
Myytävänä.

Tammisaaren lakkia,
Wenäjän Viinaa (hamppua),
Kebuttuja Mäntfälan
Öljy-tulitikkua
y. m. y. m.
S. Lappalaisella.

Aiwan wereksiä

Tammisaaren kilobailia,
1:ma Hollannin ja Norjan raswasillejä,
Lysekili Anjowis,
Dulun jääkellari-lohta,
Sippolan } Juustoa,
Edamer }
Wenäjän lihamaffaraa,
Uuseamman lajisia sokeri-leiwoksia,
Syviä Saksan Silaria,
Sarskia Paperossia,
„AVENA SATIVA“ erinomaista hyvää terveysjauhoa,
Kummikalosia miesten ja naisten, **Kestäviä Trikoita** ja **Werkkoja** talwipuvuiksi,
Turkinkaulusnahkoja.

S. Lappalaisella.

Uutta! Uutta!

Kauniita willasia leninkifankaita (mustia ja värillisiä), **kauniita** willasia palttoofankaita, **willahuiveja** ja **willapaitoja**, **willatrikooliwiä**, **moareeta** ja **plyschia**, **frimmiwaatetta**, **atlasfeja**, **samettia** useampaa väriä, **laffeja**, **kauluksia**, **puuhkia** (muffar), **nahkareunusteita**, **korsettia**, **planschetteja**, **albumia** **kaunis** **wältoima**, ja **nukkeja**, **hansifkaita** ja **willasia** **formikkaita**, **miesten** **laffeja**, **hengseliä**, **kauluksia** **kalwostimia** (celluidi), **krawattia** **mustia**, **wälkeita** ja **wärillisiä**, **kaulahuivia** y. m. myy **Rina Österholm.**

Waskisia **Kilogrammoja**
y. m. **talouskaluja**
myy, ja ottaa **walmistaaksensa**
M. Karwonen.

Ilmoitus.

Ne henkilöt, joilla vielä on takaisin tuomatta Joensuun kansanfirjastosta lainattuja kirjoja vuosilta 1880 — 1888, kehoitetaan kirjojen hinnan maksamisen uhalla, hetimiten tuomaan lainaamansa kirjat mainittuun firjastoon. **Kirjaston hoitaja.**

Joensuussa,

Joensuun kirjapaino-yhtiön kirjap. 1889.

Myytävänä:

Maalarin ynnä **nikkarin** lakkia,
Polituuria ja **Terpentiniä,**
Maali- ynnä **tuliöljyä,**
Walmistettua **maalia,**
Samoin **kuivia,**
Sarkko- ynnä **jauhosiitua,**
Punaliitua,
Lamppu- ja **pöly-porsia.**
Lampunlasia,
Läkki- ja **lasiastioita,**

Saranoita, **lukkioja,**
Auunvia, **hakoja,**
Akkunan **lasia,** ynnä **sermiä,**
Kaappia, **piirontia,**
Pinkopahwia.
Kiinityspaperia, **wärillisiä,**
Kirjoituspaperia,
Kirjeenkuoria,
Paperipussia,
Rukkasia,
Lestöja, myy

J. Roussainen.

Uksen tulleita

Miesten ja Naisten

Taskukelloja, **Kellonperiä** ja **Uwaimia,** **Brossia,** **Silmälaseja,** **Rnoka-** ja **Seelufkoita,** kuin myös **kaikellaisia** **Kulta-**, **Sopea-** ja **Uusihopea-** **teoksia** **oikein** **kauniita**

G. A. Björklund'illa.

G. A. Björklund, Kulta- ja Hopiaseppä Joensuussa.